

Mollerussa (oït allí: Casac. 1920; 3) *Merlet* en un doc. del S. XVII, junt amb *Vensilló* (MiretS. *Templ.* 468) serà diferent del (2), perquè és uns 20 k. més a l'O. que Mollerussa. 4) A Mall. *Ses casetes d'en mà:lã* te. Ariany (XLI, 37.25, Masc. 20F6).

Los *Mérlos* pda. del te. de Rasquera (XIII, 91.10. Avenc del *Merle*, amb estalactites i estalagmites (doncs, terreny calcari) te. Roda de Berà (*Nom. C.E.C.* 2º cd).

Torre *Merlí*, en el Solsonès (te. Navès, XLVI, 85.15). Pot tenir explicació vària: gentil. de *Merli* o de *Merlès* etc.; NP germ. d'un MAUR-LIN d'on crec que ve un *Morlí* o *Maurlí*, de Conflent (te. Orbanya) (Ponsich, *Top.* 16) que cal no confondre amb *Mirles* (B), encara que siguin llocs veïns.

¹ Es deu tractar de la normal alternança indoeur. MER/MOR/MR-; MOR- en cèltic dóna *mar-*, mentre que MER- i MR- donen en cèltic *mer-* o *mir-*.—

² Mëtivier *L'Agricult. des Landes*, p. 732.—³ La de MACERIA 'paret de tàpia'; el de Flaçà m'ensenyava de lluny el *Roc* i pda. de *Mierles*. Flaçà és ja arran de la frontera lingüística llenguadociana; no sé si l'àrea romànica de MACERIA havia arribat fins al SE. llenguadocià, però almenys hi ha *Masères* en el Bearn i altres parlars gascons, i NLL escampats per tot França. Sembla que fins a l'Aude (*FEW* VI, 8); i per a noms mossàrabs de terra cat. o andalusa, V. supra l'art. *Matxerri*. Potser, doncs, aquests inf. hi haurien barrejat un *Ma(s)eres* occità perquè hi trobaven parets i tàpies, i així canviaren *Mirles* en *M(a)ierles?*.—⁴ D'un c. arag. de c. 1211, tinc nota d'un *Merle*. No sé (ara incomprovable) si és cap a Calatayud, ni si es pot relacionar amb un mun. *La Mierla*, més cap a Guadalajara: em limito a consignar-ho per si poguessin pertànyer també al grup de MERGILA 'marga'.

Merlet, V. *Merlès* *Merlí*, V. *Merlès*

MERNISSA

NL antic del terme de Pollença documentat l'any 1241 en el Cartulari del Temple (Miret, *TemplH*, 253).

ETIM. Ve del nom de la tribu algeriana *Mernissa* (*EntreDL* II, 222), que ha donat també el val. i mall. *Vernissa*, que va en apèndix a l'art. *Bèrnia*, del vol.II. 472a38-60.

MEROLA i MEROLLA

Nom de tres llocs del Berguedà, que designen llogarets, valls i collades.

1) MEROLA era el nom d'un antic llogaret, i de la

seva vall, en el baix Berguedà, lloc i nom avui quasi oblidats, si bé serveix per distingir el del poble de *L'Ameilla de Merola*, 3 k. al Sud de Puig-reig, que és el cap del seu municipi.

5 *Pron. pop.* A Borredà i a Santpedor, aqueixt poble, que és molt conegut (com estació del ferrocarril de Berga i parada dels autos de línia), l'anomenen *L'Ameilla* (i prou), i declaren que *Merola* no és més que un afegit dels escrits i de l'administració: mostrant que l'antic llogaret de *Merola* està molt oblidat (Casac. 1920); cosa semblant vaig constatar a Serrateix, Castelladral, Puig-reig etc. en diverses ocasions, des de 1928 i en els viatges cap a l'alt Berguedà. Llavors i sempre, però, quan s'hi insistia, pro-
15 nunciaven *mərōla*

MENCIONS ANT. 839: *Merola*, Acte de Cons.de la S. d'Urg. (i en la còpia del S. XIII), cit. entre Puig-reig i un *Santa Concordia* (ed.Pujol nº 245); 983: «---in *Merola*» (SerraV., *Pinós i Mtpl.* III, 90); 988: «rio *Merola*», afiº E. d'un lloc donat a Serrateix (col.le. Moreau, XIV, 62); 1050: «in villa *Merola*, ad Sta. Maria de *Merola* --- in valle *Merola* --- ad Sta. Maria Taxensis ---» (Serrateix) (SerraV, o.c. III, 102); 1257: *Merola* (MiretS., *El més ant. doc. L. Cat.*, 16); 1281: «de Berguedà --- lo lloch de *Merola*» (id. id. CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 52, 54); 1359: *Merola* (*CoDoACA* XII, 69) i parroquia de *Merola* (ib.p.65). El 1609, l'esgl. de Sta. Maria de *Merola* ja amenaçava ruïna, i per això passaren tots els sants objectes «al loch dit Torre de *Merola*» (SerraV., o.c., p. 26).

2) MEROLLA, a l'extrem NO. del Berguedà: 'mateixa comarca que (I), si bé uns 45 k. lluny, amb rius i serres entremig. Avui el més conegut és el Coll de *Merolla*, a la gran carena que parteix amb el Ripollès, des d'on la gran ruta baixa amb fort desnivell, a La Pobra de Lillet. Oït moltes vegades *mərōla*, a la Pobra, a Gombren, Aranyonet, Tubau i a tota la rodalia, des de 1926, 1932, 1934 (*Ll i 30*), 1953 etc. Però fou també el nom d'una masada, i unes esglésies rurals adjacents, te. La Pobra. De 1963 etc. recorde també haver-hi vist un gran mas i ruïnes, de la banda de La Pobra. L'auto de línia de Ripoll a La Pobra hi té parada per a viatgers, amb la llegenda *Morolla* en els bitllets (1934).

MENCIONS ANT. 965: «alodes qui sunt in valle *Lilitense*, id est: *Marolla* et *Ginebredo* (var. ms. *Ginebredo*, avui pagesia de *Ginebret*. un poc més al S.) (Abadal, *Eixalada*, p. 194); 966: *Marolla* com a primera data, en *Cat. Car.*, com a nom d'un alou (II, 169.8); l'índex dóna *Merolla* com a masia te. Gombren, amb variant *Merola*, (in v. *Lilitense*, com. Cerdan.), i cita var. *Merola* (pp. 168.30 i 172.19); SerraV. (*Pinós Mtpl.* III, 84) = test. del comte de Besalú (Monsalv. I, 228); 982: «in valle *Lilitense*, *Liledo*, pogium Meranegas et *Merola*, in loco, q. d. *Garexem*» (55 *MarcaH.* 985.34); 1297: un «*Jacobus de Merola*,